Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.
Published and distributed under permit (No. 702), authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Jersey City, New Jersey. — By order of the President, A. S. BURLESON, Postmaster General.

СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ | РІК XXIX. | Число 239. | Джерзи Сіти, Н. Дж., четвер, 13 жовтня, 1921. | VOL. XXIX. | No. 239. | Jersey City, N. J., Thursday, October 13, 1921. | THREE CENTS

СКЛАДАЙТЕ ПОЗИЧКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ ДЛЯ ЗДОБУТТЯ І ЗАКРІПЛЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ ГАЛИЦЬКОЇ ДЕРЖАВИ

ГУВЕР ЗА ЗМЕНЧЕННЄМ ПОМОЧИ БЕЗРОБІТНИМ

ВАШИНГТОН, 11. жовтня. — Головною подією нинішнього засідання конференції для заради безробіттю була промова секретаря торговлі Гувера, котрий старався виказати, що не всі безробітні будуть потребувати помочи наближаючоїся зими. На основі справоздань з ріжних американських міст, одержаних департаментом торговлі, Гувер обраховував, що не більше як 10 до 20 процент всіх безробітних мусить дістати поміч. О скілько се обчисленнє оперте на дійсних фактах, то конференція буде мусіти найти поміч для якого міліона безробітних.

БЕЗРОБІТТЄ ТА ПОДАТКИ І ЗЕЛІЗНИЦІ.

В дальший части нарад виникнули ріжні пляни для заради безробіттю. Остаточно конференція приняла кілька рад та закликів до конгресу, взиваючи його до прискорення законодавства, потрібного для облекшення безробіття.

Передовсім конференція завізвала конгрес, щоби він як найскорше покінчив з неясним становищем американського уряду супроти американських зелізниць. Далі висказала свою думку, що як найскорше ухвалене податків та мит також причиниться до оживлення торговлі та промислу, та висловила надію, що наближаюча ся конференція для зменчення зброєнь зробить богато для оживлення промислу в усіх державах. Цікаво що межи иншими резолюціями, принятими конференцією для безробіття, одна взиває уряд Злучених Держав брати участь в нарадах репараційної комісії та других комісій, установлених на основі версайського мира, бо в той спосіб буде легше установити правильні відносини межи Німеччиною та другими державами.

ПРЕДСТАВНИКИ ЮНІЙ НЕ ГОДЯТЬСЯ З ДЕЯКИМИ ПОГЛЯДАМИ КОНФЕРЕНЦІЇ.

Представники Американської Федерації Праці застерегли собі право виложити свої погляди на деякі припоручення, пороблені конференцією, з котрими вони не годяться.

Представники сеї юнії дали до зрозуміння, що вони не годяться передусім на припоручення в справі зелізниць. Джан Луис, також представник Американської Федерації Праці і предсідатель майнерської юнії Юнайтид Майн Воркерс оф Америка, заявив, що він хоче виложити свої погляди на ситуацію в углевім промислі. Секретар Гувер попросив тоді Луиса, щоби він предложив на письмі свої погляди організаційному комітетови конференції, що Луис і зробив.

В своім письменнім предложенню до конференції Луис іменем майнерської юнії радить, щоби конференція ухвалила три кроки для запобіження безробіттю в углевім промислі.

Він пропонує наперед, щоби вуглеві підприємства наперед примусити до складання резерви для робітників, з якої мають платити робітникам на час безробіття. Ся резерва має виносити коло половини тої суми, яку компанія платить робітникам за роботу.

Далі Луис пропонує, згідно з постановами конвенції майнерської юнії Юнайтид Майн Воркерс оф Америка, щоби американський уряд перебрав на повну власність або що найменше взяв в свій заряд увесь вуглевий промисл.

Наконець Луис збиває аргументи про те, що мовляв робітнича заплата дуже вишрубована в гору. Він домагається слідства в тій справі, щоби переконатися, чи дійсно воно так є, як се загально говориться. Він ручив, що робітники пристануть на знижене заплати, як їм буде доказано, що їх плата вишрубована штучно в гору. Однак рівночасно вони домагаються слідства над доходами підприємств, які вони уважають за вишрубовані штучно в гору.

СТАЛЕВИЙ ТРАСТ ІДЕ НА ПОМІЧ БЕЗРОБІТНИМ.

НЮ ЙОРК, 11. жовтня. — Щоби помогти безробітним, Юнайтид Стейтс Стіл Корпорейшен на своїм засіданню директорів рішила почати ріжні поправки коло своїх фабрик та нові будови коштом десятьох міліонів долярів.

В резолюції дирекції говориться, що побічні компанії корпорації мають почати сі роботи як найскорше а мають їх почати там, де їх найбільше потреба, а де ціни на матеріали умірковані.

ЛІНЧ НА МУРИНІ.

ЛІСБЕРГ, Тексас, 11. жовтня. — Товпа білих людий спалила на огнищи Вілі Мекиіла, 19-літнього Мурина, котрий мав напасти на 8-літну дівчину.

Мурина арештовано в неділю і відвезено до Мавит Плезент до тюрми. Товпа білих людий напала на тюрму ще того самого дня, але її не вдалось дістати Мурина в свої руки. В понеділок сполудня хтось доніс шерифови, що велика маса білих виїхала автомобілями з Лісберга. Шериф зараз постановив перепровадити Мурина тишком до другої вязниці. Він казав Муринови, як лише ніч западе, вилізти через вікно і всісти на авто, що буде ждати коло вязниці. Однак власне в хвили, як Мурин виліз з вікна, його спіймали і повели на страчене без суду.

ПРОКЛЯМАЦІЯ НЮЙОРСЬКОГО СТЕЙТОВОГО ГУБЕРНАТОРА В СПРАВІ ПОМОЧІ БЕЗРОБІТНИМ.

ОЛБАНІ, Н. Й., 10. жовтня.— Губернатор нюйорського стейту Милер видав до мейорів міст в нюйорськім стейті відозву, в котрій взиває їх, щоби виконали щиро всі припоручення вашінгтонської конференції для помочи безробітним. Губернатор запевнює, що стейтові власти і бюра будуть усіми силами співділати з міськими властями у виконуванню програми, ухваленої на вашінгтонській конференції.

СТРАЙК В ЙОНКЕРС.

ЙОНКЕРС, Н. Й., 10. жовтня. — Коло трох соток робітників, занятих в Верінг Гет Ко., вийшло на страйк, відкидаючи заряджену компанією знижку робітничої заплати. Межи страйкарами є богато женщин. Компанія каже, що знижка виносить всего 10 процент, а робітники рахують, що знижка буде виносити до 20 процент.

СУДДЯ НЕ ХОЧЕ КАРАТИ БІДНИХ ЗА ПЕРЕСТУПЛЕННЯ ПРОГИБІЦІЙНОГО ЗАКОНА, ПОКИ НЕ БУДЕ КАРАТИСЯ БОГАТИХ.

Перед відомим на весь світ суддею молодечих судів у Денвер, в стейті Колорадо, Беном Линдсейому стануло оногди двоє людий, обжалованих за продаванє алькоголічних напитків малолітним дівчатам. Хоч на суді предложено повні докази вини обжалованих, мимо сього суддя Линдсей відмовився засудити їх після закона. Дуже цікаве мотивоване засуду суддею.

Якщо суди мають карати вязницею подаванне алькоголічних напитків, говорив суддя, то зачім наперед від тих богачів і визначних людий, що подають добірне вино та дорогі напитки, в котрих нема ніяких отруй, а не від бідних, котрі пють напитки з отруєю, котра сама вже являється достаточною карою для тих, що її пють.

„А тим провідникам суспільности, що хотілиби впровадити в життє і виконувати їх закону заборону алькоголічних напитків, я порадивби наперед піти з судовими дозволами на трус до домів богачів і там перешукати богацькі пивниці. Допера потім най вони мають відвагу виступати проти бідноти. Най вони заключуть пана Генрі Блекмера, одного з головних бизнесменів нашої громади, і спитаються, що він має спільного з тими добірними напитками, які варта грубі тисячі долярів, а котрі найдено в його гаражу. Як суспільні реформатори сього доконають, то вони дадуть судови велику заохоту карати бідноту вязницями і тюрмами".

Далі суддя доказував, що головними виновниками поширеня звичаю пити алькоголічні напитки є богаті люди, які на всяку нагоду спроваджують велику масу алькоголю; опісля нерозумні бідніщі люди наслідують їх по малпячому.

ЗА ЕПИСКОПСТВО В ПРЯШЕВІ.

З Братислави подають, що найсерйознійшим кандидатом на епископа в Пряшеві являється д-р Николай Руснак.

ПРОЦЕС ЗА УБИТТЄ ЧОЛОВІКА ПРОТИ ТРОХ ЖЕЙЩИН.

В Кліведанді ведеться процес проти Маріон Мекардел, обжалованої за помаганнє своїй матери та бабуни при убитті свого вітчима. Як лава присяжних потвердить її вину в змові на житте вітчима та помаганне при морді, то суд засудить її на доживотну вязницю. Щоби вратуватися перед сим судом, дівчина заперечує, що вона мала щонебудь спільного зі змовою матери та бабуні проти життя свого вітчима, але признає, що вона не раз і не два чула, як мати та бабуня нараджувалися в справі убиття вітчима. Допитувана прокуратором, вона тупнула ногою люто і ще раз потвердила, що вона не мачала своїх пальців в морді. Вона зізнала, що вона не раз чула сварки межи родичами, підчас котрих одно другому відгрожувалося смертю, але вона не брала їх серіо. Її зізнання потвердив також Сальваторе Каля, один з наймлених жінками убийників, котрі пробили ножами хорого вітчима кількайцять разів. Сальваторе Каля якийсь час тому признався до вини і тепер відсиджує досмертну вязницю. Спроваджений з тюрми на переслуханне в суді, він зізнав, що головну вину за убийство поносить 69-літна бабуня, мати другої жени убитого.

ПОДРУЖА, ЗАКЛЮЧЕНЕ ДУХАМИ, ПЕРЕД СУДОМ

Перед судом в Синсинаті, О., ставав недавно перед судом 22-літний мущина, Джордж Буш, домагаючися від суду признання йому розводу від його 45-літної жени. Підчас переслухання він розповів цікаві подробиці про свою женячку. Стрінув він свою будучу жену на богослуженню Церкви Свобідної Думки. Женщина, котра тоді була вдовою, зараз при першій стрічі закинула свої рамена на шию молодому мущині, запевняючи, що вона „просто любить хлопців". Через перестаннє з нею він посварився з рдимами, зірвав заручини з молодою дівчиною, а одного дня його нова знакома донесла йому, що духи сказали їй, що він ніколи не побереться з молодою дівчиною. Пізнійше вона просто зажадала заручиновий перстень, котрий молода дівчина була йому відослала.

„Одного дня, підчас викликування духів, якому проводила його нова знакома, вона сказала мені, що дух сказали їй, що ми уже поженилися". Мимо сього вона зажадала таки законного шлюбу, на котрий він згодився.

Далі Буш розповідав на суді, що межи ними приходило до частих сварок не дивлячися на дві два шлюби, і то один з духами. Нарешті одного дня молода кинула на нього тарілку з варениями на мягко покладками. Тут уже все урвалося. Молодий пішов до адвоката і пізнав. Суд дав йому розвід.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

ЗМІНИ В ЗАКОРДОННІМ ПРЕДСТАВНИЦТВІ З.У.Н.Р.

БЕРЛІН, 1. жовтня (вл. кор. „Свободи"). Посол Зах.-Укр. Республіки в Празі професор др. Степан Смаль-Стоцький залишає своє дипльоматичне становище, щоб присвятити себе виключно науковій праці. На його місце переходить нинішній посол З. У. Р. у Берліні др. Евген Левицький. На місце останнього послом до Німеччини призначено п. Біберовича, колишнього українського військового агента в Будапешті.

РІШЕНЕЦЬ ПРО ПРИДІЛ ГОРІШНОГО ШЛЕСКА

ЖЕНЕВА, Швайцарія, 11. жовтня. — Комісія Ради Ліги Народів, яку назначено для вирішення спору за державну приналежність Горішнього Шлеска, має завтра (12. с. м.) предложити свій рішенець аліянтським правительствам і Німеччині та Польщі, які є безпосередно інтересовані в сій справі. В кругах Ліги заявляють, що справа про сей рішенець вже близка викінчення.

ЖЕНЕВА, Швайцарія, 11. жовтня.— Непостійні члени Ради Ліги Народів, іменно: представник Бельгії, Павло Гіманс; представник Естонії, Кінонес де Леон; представник Бразилії, Гастоа да Кунга; і представник Китаю, др. Велингтон Ку; — остаточно вирішили справу приділу Горішнього Шлеска в той спосіб, що заявились за поділом сеї країни між Німеччину і Польщу.

Аліянтські політики заявляють, що обі сторони мусять приняти сей рішенець.

НАДУЖИТТЯ СІЛЬСЬКОГО КОМІСАРЯ.

В селі Клецщівно, рогатинського повіту є установлений польськими властямигромадський комісар Сильвестор Дзерович. Цей комісар дошкуляє населенню, продає паскарям сільські приділи нафти, так що в селі не можна купити цего артикулу. Населення жалується, що комісар поробив надужиття з крадеными річами, та при стяганню контингентів. Громадяне Клецщівна поробила скарги на Дзеровича до староства, велося навіть слідство, одначе в кінці цілу справу затушовано, а сільський комісар далі урядує і сміється.

ЗІЗД ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОГО ДУХОВЕНСТВА В УЖГОРОДІ.

Дня 11. с. м. відбувся в Ужгороді під проводом мукачівського епископа Антонія зізд греко-католицького духовенства. Учасників було понад 100. Безпосереднім приводом до сього зізду був приїзд сербського епископа Досифея та початя ним організація православної церкви на Прикарпатській Руси. Зізд виказав довіре своему епархіяльному епископови та рішив вислати меморіял до правительства і депутацію до віцегубернатора Еренфельда.

УБИЙСТВО СЕЛЯНИНА.

Минулої ночі невідомий злочинець убив селянина Максима Старовецького, в селі Кривчицях під Львовом. Убийника ще не викрито.

„НЕХ ЖИЄ СОВЕЦКА УКРАЇНА!"

БРАТАННЄ ПОЛЬСЬКИХ ПАНІВ І МОСКОВСЬКИХ КАМІСАРІВ КОШТОМ УКРАЇНИ.

РИГА, столиця Латвії, 11. жовтня. — Польський посол на Україні і українська місія в Польщі перешли сьогодня границю, щоб удатись на свої місця призначення (польський посол до Харкова, де є осідок уряду Раковського, а „український" до Варшави).

Обі місії виміняли між собою сердечні поздоровлення.

Польський посол Пулаский виголосив промову, яку закінчив словами: „Нех жиє совецка Україна!"

ЗАМІТКА. — Ще недавно Ляхи кричали: „Нех жие людова Украіна", коли витали Петлюру в Києві. Тепер Петлюра і його військо у них вязні, а кричать до московських комісарів: „Нех жие совецка Украіна!"

Слід зазначити, що ті ведебні „місії" не переходили жадної польсько-української границі, бо та границя є над Сяном, але перейшли певно української ріку Збруч, яку собі назвали „польсько-українською границею".

Ціла та парада польських і московських наїзників на український землі — се крайна провокація українського народу, за яку він в слушний час обом відплатить.

БОРОТЬБА ПОВСТАНЦІВ НА УКРАЇНІ.

РИГА, столиця Латвії, 11. жовтня. — Бедротна телеграма з Киева доносить, що повстанці на Україні висадили зелізничий поїзд на шляху з Києва недалеко Тетерева. На місці згинуло 30 осіб і богато віднесло рани.

Сих, що вийшли з пригоди ціло, повстанці острілювали, а потому затягнули в ліс, де їх всіх ограбили а 15 з них розстріляли.

НІМЦІ В ІТАЛІЙСЬКІЙ НЕВОЛІ.

БОЛЬЦАНО, Італія, 11. жовтня. — Німецькі посли до італійського парляменту з Больцано, в Горішній Адижі (се німецька область давньої Австрії, яку аліянти прилучили до Італії), заявили, що не візьмуть участи в принятті італійського короля, коли він приїде до їх города.

Населення Горішньої Адижі є у великій перевазі німецьке. Тамошні німецькі посли нарікають, що нові італійські власти виріжняють Німців, а підпирають тамошних ворогів німецького населення.

Італійські власти заборонили німецький часопис в Болцано.

ПОЛЬСЬКЕ ФАРИСЕЙСТВО.

ВАРШАВА, столиця Польщі, 11. жовтня. — В польських урядових кругах заявляють, що генерал Желіговський, котрий торік напав був на Вильну, столицю Литви, буде відтам усунений. Польські урядові кажуть, що вони не обовязані слухати Ліги Народів, але, не хотячи виступати проти неї, годяться на уступки. По усуненню Желіговського Поляки хотять запровадити у Виленщині цивільну управу. Тимчасом Поляки приготовляють і переводять вибори до виленського сойму.

БОЛЬШЕВИЦЬКО-ПОЛЬСЬКА ЗГОДА.

ВАРШАВА, столиця Польщі, 11. жовтня. — Небезпека війни між Польщею і Росією проминула. Переговори між Іваном Домбським, польським заступником міністра закордонних справ, і Алексеем Караханом, большевицьким послом у Варшаві, довели до повної згоди.

Московські большевики приняли всі польські услівя у справі відшкодовання, бранців, передачі для Польщі обіцяного золота й інших оплат, які означено в договорі з Риги з 18. марта с. р.

В ПОЛЬЩІ НЕМАЄ ШКІЛ.

ВАРШАВА, столиця Польщі, 11. жовтня. — Сьогодня варшавська публика уладила велику демонстрацію у справі шкіл в Польщі. Улицями проходив великий похід з десяти тисяч людий з прапорами і написями в руках, в яких докорялося польській державі з причини занедбання шкільництва. Написі говорили, що польська держава не може жити без шкіл. Одна третина шкільної молодіжи в самій столиці Польщі не має доступу до шкіл.

В демонстрації взяли участь соціялісти, консервативти, робітники, урядові, учителі і женщини з дітьми при боці і немовлятами на руках.

ФРАНЦІЯ МАЄ ВЕЛИКИЙ ПРИХІД З ДЕРЖАВНИХ ФАБРИК ТЮТЮНУ.

ПАРИЖ, 11. жовтня. — Французький державний скарб мав торік більше приходу з тютюневого монополю аніж від податку від тютюну. Дохід державних фабрик тютюну у Франції за 1920 рік виносив 816,000,000 франків, а податок від продажі тогосамого тютюну виносив в тому році 812,000,000 франків. У відсотках прихід державних тютюнових фабрик у Франції виносив торік 56%.

ГРЕЦЬКО-ТУРЕЦЬКА ВІЙНА В МАЛІЙ АЗІЇ.

АТЕНИ, столиця Греції, 11. жовтня. — Грецькі війська звели завзяту розправу з військами турецьких націоналістів (приклонників Кемаля паші) на новому фронті в Малій Азії на просторі від Афлун Карагіссар аж недалеко Бруссі.

На полудневій стороні боєвої лінії Греки осягнули повну побіду. Прогнали Турків і завдали їм болючі страти. На північному краю боєвої лінії борня триває далі.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893.
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays, at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА	
Three cents the copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates.		В Джерзи Сіті і заграницею.	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.

За оголошення редакція не відповідає.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ!

ОРГАНІЗУЙТЕСЬ ДЛЯ НЕСЕННЯ ПОМОЧІ СТАРОМУ КРАЄВИ!

ВІДСИЛАЙТЕ ЗБІРКИ СЕЙЧАС, І РАТУЙТЕ ГОЛОДНИХ ХОРИХ, ВДІВ І СИРІТ!

ПОДАВАЙТЕ ДО ВІДОМА ЧЕРЕЗ ГАЗЕТИ, ЩО ВАША ГРОМАДА ЗРОБИЛА ДЛЯ РАТУНКУ РІДНОГО КРАЮ!

ВІДГУКИ АТЕНТАТУ ФЕДАКА.

(Від спеціяльного кореспондента „Свободи").

Берлін, 28. вересня.

Німецька преса досить жваво відгукнулась на акт національного героїзму, доконаний 25. вересня у Львові студентом Федаком.

Найбільш обєктивно поставилась до львівської драми часопись „Ахт-ур Абендблят". Тут насамперед знаходимо таку нотатку про причини атентату:

„Замах являється актом пімсти за переслідування українських студентів польським урядом. Виконавець замаху — син поважаного українського банкового директора й адвоката Федака — поступав у дусі цілої української студіюючої молоді.

„Вже від трьох років доступ до польських університетів є відкритий лише тим студентам, які можуть довести, що вони відбували службу в польськім війську. Та Східна Галичина стоїть під суверенітетом Найвисшої Ради, й Польща є в тій області лише військовим окупантом. Східно-галицьких Українців Польща не має отже права брати до військової служби, а тому не може забороняти їм і студіювати на університетах.

„Українці заложили приватні університетські курси, до яких вписалося 3.000 студентів і 150 університетських професорів. Перед кількома днями сю приватну вищу школу замкнено й велику частину професорів та студентів заарештовано.

„Щоб пімститись за ті переслідування, Федак і доконав свій замах, який був звернений проти самого Пілсудського, яко начальника польської держави, а не, як помилково поширюється, проти намісника Галичини Ґалецького. Поранений офіцер Ґрабовський належить до супроводу Пілсудського й ніякого політичного становища не займає".

Далі та сама часопись подає слідуючий телеґрафічний звіт свого варшавського кореспондента про голоси польської преси в справі атентату.

„Коментарі польської преси в справі замаху на Пілсудського підкреслюють, що начальник держави завсіди був щирим приятелем українського народу.

„Жечпосполіта", виходячи з пояснень, які дав виконавець замаху, запевняє, що після тих обчислень кулі змовника мали влучити в Лігу Націй, бо його дійсною метою було — знову поставити Східно-Галицьке питанне на порядок денний. Атентат був тільки засобом збудити увагу женевських нарад і вплинути на рішенне Найвисшої Ради".

„Ґазета Варшавська" пише: „Львівські стріли мали тільки заманіфестувати, що Україна ще живе. Ті стріли не мали також бути атентатом, а були просто стрілами на-ґвалт, на трівогу. Хто впаде жертвою куль — це виконавцеві замаху байдуже. Його завданнем було звернути увагу світу, себ-то в данім випадку Ліги Націй, на право самоозначення України. Стріли, випущені при відкриттю першого польського ярмарку у Львові, мали рівночасно підкреслити ,що Львів є українським містом".

УКРАЇНОФОБСЬКІ ВИБРИКИ.

Відгукнулись також на львівську драму берлінська російська часопись право-кадетського напрямку „Руль" і цілком захоплена російськими впливами стара німецька „Фосова Ґазета".

„Руль" пише в телеґрамі з Варшави: „Досі ще невідомо, чи замах на Пілсудського є дійсно ділом 20-літнього фанатика чи наслідком діяльности терорістичної української орґанізації. Ліві часописи балакають про український націоналістичний фанатизм (!), який мусів повести до таких терорістичних актів". Далі московський дописувач доносить: „Поліція встановила, що Федак мав 5 спільників. У Федака знайшли закордонний паспорт, з чого видно, що він після замаху мав на думці виїхати закордон".

„Фосова Ґазета" до сього ще додає таку цитату з „Ґазети Варшавської":

„Під австрійським режімом львівський Українець, Січинський під німецьким проводом (!) забив у 1908 р. тодішнього польського намісника в Галичині ґрафа Потоцького. Австрія з того часу зникла, та не зникли протектори українського руху, властиво німецькі пляни".

Кінчає колись така поважна, а нині запродана Москалям часопись повідомленнем, що президент і міністр-президент Франції Мілеран та Бріян висловили Пілсудському через французького амбасадора в Варшаві свої сердечні поздоровлення з нагоди невдатного замаху на його життє.

Яка ріжниця між тим, що пише про львівську драму обєктивна німецька часопись, і тим, що пишуть Москалі та їх запроданці! Перша шукає за правдивими причинами замаху, тоді як останні вміють тільки сичати про „український націоналістичний фанатизм" та про „німецькі інтриґи". Кому-кому, а Німцям годилося-б краще знати, як живеться під польським режімом і до чого те життє може довести.

Р-н.

З ДАЛЕКИХ БЕРЕГІВ.

(Розмова з видатнійшими українськими діячами в Европі, спеціяльно для „Свободи").

II. Др. ЕВГЕН ЛЕВИЦЬКИЙ.

Представник Західно-Української Республіки в Німеччині др. Евген Левицький є особою настільки відомою й авторітетною в галицько-українських кругах, що нема потреби подавати його близчої характеристики для читачів „Свободи". Досить буде сказати, що й на своїм нинішнім становищу др. Е. Левицький з честю та успіхом працює на користь великої справи, якій він присвятив довгі роки невсипущої праці в галицько-українських громадських та політичних орґанізаціях і в віденськім парляменті. Др. Левицький користується в Берліні загальною пошаною, як в українських, так і в німецьких кругах, і до його голосу тут уважно прислухаються.

Др. Е. Левицький охоче згодився взяти участь у нашій анкеті й на поставлені йому запитання відповів з властивою йому щирістю й ясністю думки.

— Яке, на Ваш погляд, сучасне положенне Східно-Галицького питання й які, по Вашому, вигляди на його скоре вирішенне? — було наше перше запитанне до п. Посла Е. Левицького.

— Вирішенне Східно-Галицького питання, — відповів др. Левицький, — залежить зараз виключно від Найвисшої Ради обєднаних великих держав, т. зв. Антанти. Туди воно належить по статті 91. Сан-Жерменського договору, після якої статті всі суверенні права що до Східної Галичини, яко бувшої провінції давньої Австрії, перейшли до остаточного вирішення до Антанти. Тому й Рада Ліґи Націй рішеннєм від 23. лютого с. р. передала до Найвисшої Ради всі прохання та скарги Президії Української Національної Ради Східної Галичини, зглядно Західно-Української Республіки. Там вони й ждуть остаточного полагодження.

Що-ж до виглядів, **коли й як Східно-Галицьке питанне буде вирішене,** то справа представляється так:

Ані справи Східної Галичини, ані так саме справи східної границі Польщі Антанта досі не вирішила з огляду на невпорядковані відносини в областях бувшої Росії. В так-званім „Лондонськім протоколі", підписанім дня 8. грудня 1919 р., обєднані великі держави зійшлися на тім, що східна границя Польщі не має виходити поза межі тих областей, де Поляки безумовно творять більшість людности („лінія Керсона"); разом з тим „Лондонський протокол" установив, що остаточне визначенне сеї границі має в свій час бути переведене виключно Антантою.

Скорше чи пізнійше це вирішенне наступити мусить, тимбільше, що й Польща очікує окреслення своєї східної границі, згодившися згори в мировім договорі з державами Антанти на ті східні границі, які вони їй визначать. Ба, Польща ще й вдруге закріпила своє зобовязанне піддатися рішенню Антанти в цій справі, підписавши в Спаа дня 10. липня 1920 р. через свого міністра закордонних справ В. Ґрабського заяву, якою **вона признала за державами Антанти виключне право вирішувати справу її східних границь та справу Східної Галичини.**

Коли рішенне ще досі не наступило, то лише з двох причин. Раз — тому що Росія, на яку Антанта в цій справі виключно оглядається, по її розумінню ще остаточно не сконсолідувалася, яко міжнародня одиниця, й є ще „питаннем будучности". Вдруге-ж — тому що між двома найбільш рішаючими тут державами Антанти, Анґлією та Францією, ще й досі нема згоди як у справі східної границі Польщі (так і в справі Східної Галичини). **Анґлія непохитно стоїть на ґрунті „лондонського протоколу", гадаючи, що Польща повинна істнувати тільки в її чисто етноґрафічних границях, тоді як Франція фактично підтримує анексіоністичні змагання Польщі, вважаючи її своєю союзницею на Сході проти Німеччини.** Підтримує принаймні на-разі, поки такою, й далеко сильнійшою союзницею, не стане бажана Францією велика Росія.

Всі наші змагання — розумію тут змагання українського народу в Галичині й його державного представництва — прямують до того, щоб спонукати держави Антанти до вирішення Східно-Галицького питання вже тепер. Хай собі Антанта й далі думає, що справа визначення границь між Польщею та Росією чи між Польщею та Україною ще „не доспіла". Перше всього, Східна Галичина була складовою частиною не бувшої російської імперії, а упавшої австро-угорської монархії, тому отже її доля не повинна залежати від долі областей бувшої Росії. Далі, нашим домаганнем, опертим на праві національного самовизначення, есть: **утворенне з областей Сх. Галичини самостійної суверенної держави,** а вже річчю тої держави буде вирішити в будучности своє правне та фактичне відношенне до „державсусідів" — коли державна кристалізація на Сході буде завершена.

Це наше становище зискує собі що-раз більше приклонників у рішаючих кругах держав Антанти. Вони бачать — бо не бачити цього не можна, — що **дальше удержуванне Східної Галичини в стані повної безправности** (Польща після рішення Ради Ліґи Націй є там тільки „військовим окупантом") **є чистим міжнародним скандалом, який до безконечности тривати не може.**

Щоб цілком повно зясувати сучасний стан Східно-Галицького питання, мушу ще додати, що авторитетні чинники нинішньої та майбутньої Росії також висловились за те, щоб Східну Галичину негайно було уконституовано, яко самостійну суверенну державу. Совітські представники виразно це сказали під час мирових переговорів у Ризі, а репрезентативні круги російської еміґрації не раз це підтвердили в заявах перед правительствами Антанти.

— А яке є теперішнє становище **велико-українського питання** й які його вигляди?

— Розвязка велико-українського питання залежить, з одного боку, від дальшого розвитку подій в областях бувшої царської Росії й від нашої участи в тих подіях, а з другого — від становища великих держав до того питання. Нинішня більшевицька Росія стоїть перед поворотом на нові шляхи, й все залежить від того, чи той поворот відбудеться мирним шляхом, шляхом соціяльної, а за тим і політичної **еволюції,** чи шляхом **революції.**

Нема сумніву, що для України в напрямі будівництва самостійної української держави цей другий шлях був би кориснійшим, бо серед хвилевої анархії Українці могли-б знов і без поважних зовнішних перешкод приступити до будування своєї суверенної держави. Тоді повторилася-б хвиля, яка була після упадку царату за часів безсильного т. зв. „временного правительства".

Коли-ж дальший розвиток Росії піде мирним шляхом, хоча-б і з хвилевим потрясеннем, тоді Україна могла-б дійти до своєї мети **лище згодом,** у міру розвитку своїх культурних та політичних сил, перетворюючи помалу теперішню **паперову** федерацію з Великоросією в федерацію **фактичну.**

Що до **становища рішаючих держав Антанти** й їх дрібнійших союзників до державних змагань України, то треба признати, що **те становище, принаймні наразі, не є корисним.** З великих держав одна **Анґлія має безсумнійвний інтерес у розвалі російського велетня на його складові частини,** а саме з огляду на конкуренцію з Росією на азійськім Сході. По заключенню союзів між совітською Росією та Анґлією, Афґаністаном і Персією та після улаштованого московськими советами „визвольного конгресу" азійських народів у Баку, Анґлія зайвий раз переконалась, що Росія, який би в ній не був режім, все буде вести ту саму імперіялістичну політику на азійськім Сході.

Та анґлійська політика все була обережна й зважувалася на активний виступ лише тоді, коли розвиток подій забезпечував його успіх. Значить, **Анґлія покористується ситуацією,** коли побачить, що на областях тепер зліпленої Росії все тріщить. Але до тої хвилі вона напевне залишиться в ролі вижидаючого обсерватора.

Другими державами Антанти, які евентуально підтримали-б справу повної державної емансіпації України, були-б **Італія та далекий Япан.** Перша — з причини конкуренції на Середземнім морі з Югославією, а другий — за для територіяльних спорів з Росією на Далекім Сході.

Як що додати до цього з менших антантських держав ще **Румунію, то це було-б і все, на що могла-б числити відроджена українська держава, в міжнароднім концерті,** але, повторяю, при умові, коли **сам розвиток подій на місці** дасть змогу відповідним державам станути по її боці.

Франція та її східна креатура — Польща ставляться однаково неґативно до українських державних змагань. Коли вони від часу до часу й виходять „з українського атута", то єдине для того, щоб осягнути на Сході свої дійсні цілі. Франція конче хоче мати **велику Росію,** як заборону проти Німеччини, а Польща хоче московської Росії, **як союзниці проти української хвилі,** яка загрожує їй так саме, як і імперіялістичній Москві.

На наше дальше запитанне про можливість утворення **единого національного фронту** й про **чергові завдання української політики** др. Е. Левицький відповів:

— Змагання Галицької України зовсім не стоять на перешкоді реалізації всеукраїнського ідеалу. Навпаки, вони його доповнюють. Та під нинішню хвилю **міжнародне становище Східної Галичини є инше, ніж становище Придніпрянської України.** Це вимагає й окремої **тактики** в міжнародній грі.

Як я вже сказав, по Сен-Жерменському договору право суверенности над Східною Галичиною, а разом і **обовязок** вирішити її долю на основі права національного самовизначення (що й зазначено в рішенню Найвисшої антантської Ради) перейшли до великих держав Антанти. **Цим самим Галицька Україна набула право домагатися від держав Антанти, щоб обовязок вирішення Східно-Галицької справи був фактично виконаний.** Підвівши всі свої претенсії під один спільний український рівень, Галицька Україна тим самим **перечеркнула-б** своє вже набуте право, яке їй виникає з Сан-Жерменського договору й на реалізації якого вона мусить цілою силою настоювати.

Між цим становищем і змаганнями всеукраїнськими, а зокрема України Придніпрянської, по суті **нема ніякої річевої суперечности.** Як-раз в інтересі цілої України лежить, щоб Галицька Україна не загирила набутий у міжнароднім значінню „плюс", закріплений Сан-Жерменським договором, та здобула як найшвидче свою державну незалежність.

Це повинні зрозуміти всі авторитетні чинники української політики, як в Галичині, так і на Придніпрянській Україні та на еміґрації. Згідно з цим **треба поборювати між собою всі нерозумні толки та шкідливі розєднуючі інтриґи, а натомісць почати кінець-кінцем помагати собі взаїмно для осягнення найвисших національних цілей!**

Що-ж до чергових завдань української політики, то за передумову всього я вважаю **скоординованне всіх українських сил!** Бо коли серед Українців далі панувати-ме та сама ростіч, та сама партійна вузкоглядність та нетерпимість, а передовсім повне нерозуміннє того, що нарід — це не анархічна череда, ані купа поборюючих себе взаїмно та нічим не обєднаних сил, а вища орґанічна та духова одиниця — доти не може бути й мови про те, щоб ми власними силами спромоглися на збудуванне своєї української держави!!

Всі ми мусимо зрозуміти й стати на тім становищі, що народи поневолені, коли вони хотять увійти в сімю народів **державних,** мусять перш за все **одною лавою** боротися именно о здобуттє своєї хати, а відтак допера в тій хаті може й повинне початися життє, себ-то вільна гра тих ріжноманітних соціяльних, культурних та економічних сил, які відповідають соціяльній та духовій структурі даного народу.

— Ви ще питаєте, — сказав на прощаннє др. Е. Левицький, — **яку ролю може відограти Американська Україна в наших визвольних змаганнях?**

— Дуже велику! Американська Україна — це велике й невичерпане джерело політичних і матеріяльних засобів, це наш великий національний **етап,** з якого ми можемо й повинні черпати все нові, потрібні нам сили в національній визвольній боротьбі.

Американська Україна може перш за все перед усіма політичними чинниками та народами світу підносити голосні протести проти нашого поневолення. Це її велике аґітаційне завдання! Відтак вона може давати матеріяльні засоби до дальшої боротьби чинникам, до того покликаним і через нарід уповноваженим.

І це — як видно, між иншим, із масового покриття національної позички, розписаної Урядом Зах.-Української Республіки —, наші американські браття сповняють, — у глибоко відчутім патріотичнім пориві та в розумінні того, що **їх рідний край, їхні оставші на місці брати й сестри ще довго мусять боротися, доки здобудуть усі свої, цілком забезпечені права та волю.**

Радянин.

СМЕРТЬ ПРОФЕСОРА ЄНЗЕНА.

У Відні 15. вересня помер відомий шведський учений, знавець словянських мов і великий прихильник України, професор Альфред Єнзен.

Покійний учений дуже цікавився українською наукою та українськими справами, був членом Наукового Товариства імени Шевченка у Львові й стояв у дуже тісних і приязних відносинах з багатьома українськими науковими та політичними діячами. Він написав велику працю про Шевченка й багато менших статей та розвідок з обсягу української історії й літератури, а також зладив багато перекладів з творів українських поетів на шведську мову.

Поховано проф. Єнзена в Інценсдорфі коло Відня.

НА ПЕРЕЛОМІ.

(Молодому українському героєви Федакови).

Три літа, три літа
Гнет Ляха і ката
Царить над нещасним народом,
Гієни — Мазурі
Й кріваві жандарі
Йдуть у край наш крівавим походом

Нагаї і багнет
І нечуваний гнет
І міцні сталеві кайдани;
І табор і тюрма
Й шибениця німа;
Всьо нам в дарі принесли тирани

Ріками ллється кров
І тисячі голов
Впало з пліч на ляцькі ешафоти.
Море сліз; аж до зір
З наших долів і гір
Мине зойк—зойк з нашої Голготи

А на Голготі цій
У роспуці німій
Наша Ненька Вкраїна ридає,
Наче стать камяна,
Похилена й сумна,
Пожалїння нізвідки не має.

Аж упав перший стріл,
Молод хлопець із шкіл
В граді Льва взрів крівавого „Круля"
В руках блиснула сталь,
Хоч не мірять віддаль:
„Це для ката-тирана ця куля"

Перший стріл — наче грім,
А по нім, а по нім
(Хоч не впав він до своєї мети),
Хай без впину гремлять,
Хай загладу ширять
Серед Ляхів гучні кулемети

Наш герою! Тобі
Що стояв в боротьбі
Без жаху, шлем привіт і поклін
Споминати-мем в вік
Тебе з року на рік;
А Ляхам з чужини шлем проклін

Паньо Загнибіда.

ТЕАТРАЛЬНІ ПРЕДСТАВЛЕННЯ

(В сій рубриці містимо оголошення театральних представлень, концертів і забав, не подаючи у них точок програми, імен осіб беручих участь і без довших покликів).

Платиться 2 цнт. від слова. За більше разів по 1½ цента за слово.

PERTH AMBOY, N. J.

Банда з Пасайк парохії св. О. Николая, яка складаєся з 40 членів і хор парохії Пертамбойської дають на дохід Сиротинця в Філядельфії **ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ** в Перт Амбою в Українській Гали, 752 Стейт стр. **в неділю, дня 16-го октобра с. р.** Початок точно о годині 5-ій пополудни. Місця сидячі по 50 і 35 цнт., місця стоячі по 25 цнт. **По концерті БАЛЬ!** Запрошає всіх місцевих і з цілої околиці

37,39,41 КОМІТЕТ.

NANTICOKE, PA.

Заходом Кружка Аматорського в Нантікок, Па., відограється велике представлення п. з. **ТАРАС БУЛЬБА ПІД ДУБНОМ,** драма в 4-ох діях **в суботу і неділю, 15. і 16. жовтня 1921 р.** в гали церковній на розі Hanover і Green Sts. Режісер п. П. Мартинюк. Початок о годині 7.30 вечер. Вступ: 75, 50 і 25 цнт. Дорогі Родимці! Проситься всіх з близших і дальших околиць прийти на се представлення, котре відограється перший раз в нашій околиці. Хто прийде той не пожалує.

39 КОМІТЕТ.

ROCHESTER, N. Y.

Заходом Українського Центрального Комітету в Рочестер, Н. Й., відограється представлення **ХМАРА,** драма в 5-ох діях, Суходольського **в суботу, 15. жовтня (октобра) 1921 року** в парохіяльній гали під ч. 305 Гудсон Евеню. Початок о 7-ій годині вечер. Центральний Комітет запрошує всіх Українців і Українок з Рочестер і околиці прибути на це представлення, котре перший раз буде відогране в Рочестер. Чистий дохід призначений для Братів і Сестер в старім краю, котрі очікують хвилі, щоб висвободитись з ляцького ярма. Тож Комітет просить український Рочестерський загал, щоб не забув громадно явитись на сім представленню. Вступ для всіх один: 35 цнт. До побачення на представленню. — КОМІТЕТ. 39-40

НЮАРК І ОКОЛИЦЯ!

В Укр. Робітничім Домі, 57—59 Beacon St., Newark, N. J.

НА ДОПОМОГУ УКР. НАР. ТЕАТРОВІ У ЛЬВОВІ

Укр. Театральна Дружина з Ню Йорку, при співучасти артистки того-ж Театру Юлії Шустакевичевої

В НЕДІЛЮ, 16-ГО ЖОВТНЯ (ОКТОБРА) 1921 Р.

відограє драму в 4-ох діях, І. Тобилевича

МАТИ НАЙМИЧКА

Початок о год. 7-мій вечер. **Вступ 50 центів.**

ДИПЛЬОМАТИЧНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЇ (ГАЛИЦЬКОЇ) РЕПУБЛИКИ У ВАШИНГТОНІ.

Відділ II (фін.-торг.)
Ч. 163 — 21.

ОПОВІСТКА.

Хто хоче закупити БОНД ПОЗИЧКИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ, нехай подасть точно своє імя і адресу та перешле гроші, або американські Ліберті Бонди на слідуючі способи:

1) Прямо на адресу: Diplomatic Representative of Galicia (2nd Dept.), 1901 Columbia Road, Washington, D. C.

2) а) Через Відділи та Братства Українського Народного Союза, Провидіння, Народної Помочі або Згоди Братств.

б) Через українські грецко-католицькі або українські грецько-православні парохії.

в) Через Всеукраїнський Окружний Комітет в Шикаґо і Ліґу Ситизенів в Филаделфії, Па.

г) Через окремі місцеві Комітети, вибрані для сеї цілі на прилюдних зборах.

ґ) Вкінці через ті інші інституції, комітети та поодинокі особи, які викажуться відповідним уповажненнем від Місії.

Бонди виставлені на 5, 10, 25, 50, 100 долярів.

УВАГА: Хто зложив гроші, а не одержав в короткім часі бонда, нехай сейчас реклямує. —24

ЗА ФІНАНСОВО-ТОРГОВЕЛЬНИЙ ВІДДІЛ:

Д-р Березовський **Д-р Мишуга**

ДОПИСІ

НЮ БЕДФОРД, МАСС.

З облудним Ляхом не вдавайся!

Українців тут не богато, але і з тих многі поперехрещувалися на Войтків, Бартків, Кубів та Марцінів. Ті, котрі полишилися при своїм, тримаються здорово свого походження, мимо того, що не є зорганізовані в жаднім товаристві. Перехрести знова тримають з Ляхами і разом з ними працюють для „ойчизни".

Є тут кількох таких, що спродавали ляцькі бонди, ходили з Ляхами по хатах та намовляли кождого на ті бонди. Вони самі покупили за кілька соток бондів скорше від Ляхів і через те Ляхи мали їх за „збавцуф ойчизни". Але не довго того було, бо коли наші перехрести побачили і прочитали листи з Галичини, що Польща пяна і завертається в пропасть, то зачали до Ляхів говорити, що певно та їх позичка пропаде. Ляхи знова зачали їх лаяти: „Цо ти, ґлупі русіне, польскему ржондові не вержиш?" Так ішло по слові, щораз далі, аж прийшло до бійки. Ляхи двох перехрестів побили так, що їх аж до шпиталю забрали, а решта перехрестів утікло. А Ляхів також уже нема.

Тепер ті перехрести надскакують коло Українців, але кождий їм каже: „Іди проч, собако ляцька! Іди там, де ти гроші дав!" Отже вони самі собі ходять, як ті курята, котрі квочка полишить; бо Ляхи їх бють (бо то „русін"), а Українці від себе гонять (бо то зараза).

Усіх хрунів тосамо чекає, бо ми їх дуже добре знаємо ще з краю, з їх хати. Чекай, братчику, бо прийде час, що таксамо будеш випиратися того свого ляхівства, як нині випираєшся своєї народної ідеї.

Богато є таких, котрі говорять: „Я не знаю, кого триматись". На тоє найлучшою медициною є „Свобода"; вона тобі всьо вияснить. Іди за нею, а ніколи не зблудиш. А такі „Українські Щоденні Вісти" або „Народну Волю" то кинь там, де сонце не світить. Так за ту мусиш платити, як і за другу, але ті другі за твої гроші тобі в очи плюють і що наше то всьо калять та в болото кидають, а „Свобода" йде з нами, отверто ставляє опір нашим ворогам і каже їм правду. Коли будеш читати „Свободу", то Лях тебе бити не буде, бо вона для Ляха є тим, чим для чорта свячена вода — зараз втікає. Але як ти, братку, читаєш такі шмати, які нічого не вартають, то Лях мислить, що і ти такий як ті, котрі бестіяльські шмати прасують, та зараз платять процент від бондів.

Мені є трохи жаль і серце болить, але таким драбугам най Ляхи голови поскручують, то скорше собака верне до свого пана.

Читач „Свободи".

ТОЛІДО, О.

На ратунок свого народу.

В нашій місцевости є братство св. Николая, від. 167 У. Н. Союза. Всі члени сего братства закупили бонди на визволення нашого народу з проклятого ляцького ярма.

З братської каси ухвалено $10; Михайло Корнова купив бонд за $25; Дмитро Бобак за $10; Й. Рощіпка, Григ. Місько, А. Унисько, Б. Унисько, Василь Крохмальний, Михайло Крохмальний і Михайло Вітушинський по $5.

Кождий свідомий Українець в Америці, котрий має чуттє і духа українського, повинен зрозуміти теперішне положення наших старокраєвих братів, які зі слезами просять нас помогти їм вигнати того наїзника, котрий мордує наш український нарід. Наші браття в старім краю не можуть упімнутись о своє добро, бо мають руки сковані, але ті галицькі Українці, котрі знаходяться на вільній земли, повинні їх місце заступити і за них говорити.

Гей, брате! Ти не маєш чуття до свого народу, до своїх братів, і ще кричиш та намовляєш других, аби дати спокій. Так не роблять щирі сини свого народу, але зрадники і запроданці, з котрими наш нарід скорше чи пізнійше порахується і дасть їм відповідну заплату за їх плюгаву роботу. Дрожіть, усякі народні шкідники, бо суд Божий і людський висить над вами!

А Ви, свідомі Українці, не слухайте жадних хрунів і не йдіть на совіт нечестивих! Ідіть за голосом своєї совісти, сповняйте як слід свої народні обовязки і боріться всякими способами за незалежність своєї Української Держави. Честь щирим робітникам народним, а хруням, підлизникам Польщі і Московщини, сором і ганьба!

Й. Рощіпка.

КАНЗАС СІТИ, КАНЗ.

Віче в справі закупна українських бондів.

І тутешна українська громада почула клич своїх братів Українців зі старого краю, котрі кличуть: „Ратуйте нас з ляцької неволі, бо гинемо! Коли ви нам не поможете, то кати-Ляхи замучать нас і вимордують наш молодий український цвіт. Поможіть нам! Купуйте бонди для визволення Східної Галичини з ляцького ярма!"

На основі повисшого клича відбулося тут, в Канзас Сіти, віче в справі бондів. Се віче зачалось о 3-тій годині. На предсідателя покликано П. Ярему. Він сказав коротку промову про бонди Галицької Держави, а відтак забрав голос о. Йосиф Зелиховський, котрий сю справу присутним докладно вияснив. По нім став говорити о. Іван Гундяк із Ст. Джозеф, Мізурі. Він розвеселив серця людий своєю промовою. Присутні оплескували щиро його слова, бо вони плили до людських серць по цілій переповненій народом галі.

При кінци віча предсідатель став запрошувати охотників до закупна бондів. Декотрі щирі Українці, котрих серце болить за своєю вітчиною, радо приступали до стола і купували бонди, за кілько хто міг. А декотрі не мали при собі гроший, то до їх дому зайде той уряд, який має право збирати бонди.

До сего часу закуплено бондів за $120, а братство св. Володимира, від. 323 У. Н. Союза, ухвалило на сю ціль $100, то разом є $220. За то всім Вам, щирі Українці з Канзас Сіти, честь і слава! Ненька Україна відплатиться Вам за Вашу до неї любов стократно!

Хотяй наша громада маленька, то і в ній є богато хрунівства. На всякі ворожі цили то наші хруники дають по сто або і по пятьсот долярів, а як прийдеться жертвувати дещо на свої українські цили, то він оден з другим каже: „А мені на що віча? А мені на що бондів? Най Петрушевич сам висвободжує Галичину!" От тобі людина! В його серци загніздився чорт польський і чорт большевицький, тай він тепер робить чортівську роботу. Такий нещасний чоловік не знає, як він жиє на тім світі. Він уже забув, що зіставив якихось родичів у своїм рідним краю.

Коли приміром треба зробити якесь віче, або якийсь мітінґ, то оден чоловік мусить по хатах ходити і людий скликувати. А як прийдете до хати такого мудрагеля, то сонце під полуднем, а він ще на ліжку гниє; не годен, бідачиско, встати, бо ще „муншайн" з голови не вишумів. Ви до него говорите по людськи, а він вам буркне по чортівськи: „А мені на чорта вашого віча і ваших бондів?!"

От таке діється тут в Канзас Сіти. Таких то ми маємо тут Українців, котрі за свою рідну маму не дбають, а жиють наче га худобина в кошарах.

Схаменіться, браття! Час би вам уже зрозуміти, що то таке Україна, а що Польща і Росія. Колись ви се мусите зрозуміти, але як ви тоді подивитеся в очи чесним Українцям і з яким чолом вернетеся на вільну Україну?...

А ми, щирі сини свого поневоленого народу, возьмімся кріпко за руки і скажім собі твердо: Проч з большевиками і з Поляками, а най воскресне вільна і самостійна Україна!

На сім місци складаємо щиру подяку о. Іванови Гундякови зі Ст. Джозеф, Мо., і його громаді, а також тим чесним Українцям з Канзас Сіти, котрі запалилися тим вічем тай сповняють совісно свій народний обовязок. Честь і слава людям доброї волі, а тим, котрі від нас бокують, най Бог дасть інакший розум!

Д. Яремко, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Упадок „Українських Щоденних Вістий" або нюйорських дураків.

Читаючи ріжні часописи, а також „Українські Щоденні Вісти", про які бодай не згадувати, знаходжу в тих часописях кождого дня ріжні дописи, в яких говориться, що „Українські Щоденні Вісти" се большевицька часопись, шмата і т. п. Я власне хотів би дещо поправити, а саме, що се не є жадна большевицька часопись, або як її називають: „робітнича ґазета", бо коло сеї часописи гуртується банда неробів і жебраків, котрі не знають ні бе ні ме.

Є тут у Ню Йорку не більше як 20 таких неробів, котрі збирають коло себе дурних людий, найбільше неграмотних — таких, які Мордкови в Галичині чи в Росії в печі палили — та провадять за собою так, як цигани медведів. Кажуть їм ті цигани кричати, то вони кричать; кажуть їм гуляти, то гуляють; кажуть співати, то співають. Ті дурні люди слухають своїх проводирів так, як цапи пастухів у череді.

Але може вам, жидівські наймити, вже час перестати жидам в печі палити... Час прилучитися до мудрих людий, до правдивих Українців, і разом з ними створити одну велику силу.

Дня 27. вересня б. р. здибався я тут у Ню Йорку з двома такими баранами, котрі тримали в руках „Українські Щоденні Вісти". Знаючи дуже добре, що оба ті барани не вміють читати, я запитався їх, на що вони ту шмату купують: „А то — каже оден з них — є робітнича ґазета, то її треба підтримувати". Більше він не міг нічого сказати, але і з тої відповіди я пізнав, що се собі звичайний „свідомий" большевик. Як йому його проводирі скажуть, що приміром товариш Раковський є з діда прадіда Українець і тепер лише для Українців працює, то він тому на сліпо повірить і — баста!

Коли я зі згаданими баранами говорив на тему шкідливости большевицької онучі для українства, саме тоді надійшов попри нас редактор сеї онучі. „Чи ви знаєте сего „робітника"? — запитався я їх. „Я десь його видів — відповів мені оден з них — але не знаю де". І притім оден другому по ногах допче. Його товариш внурив очи в землю, а оба вдавали, що не знають того большевицького редактора, котрий ішов з палицею, як Мордко в Галичині до селянина за орудкою. Тож се робітничий редактор з палицею ходить, а робітники свої гроші йому складають, аби він мав чим своє черево пасти.

Таких „редакторів" є в Ню Йорку більше. Вони лише на робітничу манну чекають, а до роботи ані руш, бо на що-ж робити, коли на світі є ще досить темних людий, котрих вони туманять і на їх темноті своє царство будують.

Але пождіть но ви трошки, товариші редактори! Незабаром ви ще підете здохлу рибу ловити, бо не буде що до ротика вложити... Зі своїх облізлих палиць ви собі вудлиска поробите, а шнурки і гачки подарує вам наш український нарід — за вашу для него роботу... Дурних людий між українською суспільностию тепер щораз меньше, а ви ще доживете тих часів, коли українські матери будуть вами свої діти страшити. На редаґовані вами шмати ніхто не дасть ані зломаного шелюга, бо наш нарід уже пізнав, що то не є ґазети робітничі, але бізнесові, хрунівські. Наш нарід не забуде вам ніколи того, що ви писали про теперішні наші справи. А ви писали, та ще й тепер пишете, так: „Не дай цента українському каліці, бо він не варта; нехай іде до роботи! Не дай братови, котрий гине в ляцькій неволи; нехай гине! Не дай мамі ані татови, нехай роблять революцію! Зате дай свої гроші нам, а ми тобі дамо большевицьке царство, комуну тобі дамо! Навіть зараз їдь до Росії, бо там гарне життє: там нема буржуїв, а самі робітники". Хто послухав вашої ради і поїхав у „большевицький рай" в Росії, той тепер проклинає вас і вашу фамілію. Вони, їх жінки і діти погибають нині з голоду, а ви сміетеся в кулак з дурних Іванів. Але прийдеться і вам їхати до сего большевицького царства та „чорноризих" бити так, як вони бють! Бо тут вам місця нема. Проч, сатано!

Знаний.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

РЕКОРДОВИЙ ЗВІТ УКРАЇНСЬКОГО НАР. СОЮЗА

за місяць вересень 1921 р.

НОВОПРИСТУПИВШІ ВІДДІЛИ:

Товариство Івана Франка в Ст. Майкел, Па.
В. 204. Цимбаляк Марія, Липка Михайло, Миґович Николай, Паславський Іван, Турчик Іван, Турчик Анна.

Товариство Дружина Князя Данила в Бостон, Масс.
В. 238. Гриценко Лука, Ярош Стефан, Козулкевич Михайло, Камінський Михайло, Кощейчук Марія, Селинський Даниїл, Ставничий Ілія, Селинська Марія, Войтків Олекса.

НОВОПРИСТУПИВШІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Барна Ева.
В. 7. Пастух Марія.
В. 9, о. Скроцький М. Ярослав.
В. 14. Ґула Прокіп, Ґула Катерина.
В. 24. Ґуркевич Катерина, Половська Текля.
В. 28. Музика Іван.
В. 40. Макаровський Андрей.
В. 63. Шалева Дмитро, Йозефчик Петро, Шийка Олекса.
В. 72. Кулик Стефан.
В. 78. Антоний Петро, Барицький Николай, Барицька Марія.
В. 82. Гайдук Николай.
В. 90. Височанська Анеля, Височанський Йосиф.
В. 92. Єлечко Агафія.
В. 112. Сороковська Марія.
В. 114. Гидек Ема.
В. 121. Білаш Михайло.
В. 132. о. Теодорович Іван.
В. 137. Мазур Анна.
В. 153 Буч Катерина.
В. 157. Верещинський Адам.
В. 201. Сербан Петро.
В. 223. Попадюк Теодор.
В. 237. Майброда Николай.
В. 249. Тесанич Марія.
В. 270. Василюк Франя.
В. 276. Шведук Мусей.
В. 316. Новак Петро.
В. 342. Гамадик Марія.
В. 355. Паньків Олекса.
В. 385. Ґрубрин Юлія.

ЧЛЕНИ НАНОВО ПРИНЯТІ.

В. 24. Кушнір Михайло.
В. 27. Боклащук Юрій.
В. 44. Худик Николай.
В. 53. Гриб Михайло
В. 56. Яськів Василь.
В. 63. Сінявський Яків.
В. 67. Шиманський Павло.
В. 82. Мацидин Михайло, Мацидин Анна.
В. 91. Надзяк Михайло, Затварський Юрій.
В. 95. Морикан Михайло, Згіба Профир, Ковальчук Сем., Морикін Юлія, Мацько Василь, Згоба Катерина.
В. 96. Пелепко Дмитро.
В. 100. Ґабла Стефан, Ґабла Анна.
В. 102. Микитюк Іван, Туцький Пилип.
В. 105. Слободзян Теодор, Солян Павло.
В. 106. Фтомин Михайло.
В. 109. Лозовський Владислав, Литвин Казимир, Литвин Марія.
В. 121. Максимович Михайло, Максимович Явдоха.
В. 143. Васильців Йосиф.
В. 144. Жабський Людвик, Лазорек Параска, Жабська Марія.
В. 151. Сидорович Катерина.
В. 160. Міщанський Стефан.
В. 164. Маличишин Николай.
В. 166. Клим Марія, Клим Теодор.
В. 170. Нечесний Єфрем.
В. 182. Кузьо Петро, Капусцінський Кондрат.
В. 196. Мартинець Володимир, Бабинський Николай.
В. 239. Бручковський Михайло.
В. 243. Шавала Олекса.
В. 247. Горячий Стефан.
В. 248. Гевчук Василь, Віщук Анастазія, Віщук Василь, Сивозяк Ник.
В. 254. Маслюх Іван.
В. 308. Чорний Григорій.
В. 316. Качмар Іван.
В. 336. Каплищ Олекса.
В. 364. Лопущак Теодор, Лопущак Магдалина, Шийка Петро.
В. 388. Дмитриків Михайло.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ КАРТАМИ (ЛИСТАМИ).

В. 1. Іванців Михайло.
В. 2. Поточний Іван.
В. 20. Данилишин Теодор.
В. 95. Куц Захарій.
В. 97. Остаф Кузьма.
В. 113. Коземчак Іван.
В. 114. Навасильчак Марія
В. 130. Шулим Теодор, Шолок Йосиф, Шолок Катерина.
В. 157. Панько Іван.
В. 171. Серединський Іван.
В. 183. Бабій Михайло, Бабяк Петро, Бурдяк Мих., Цанико Юрій, Чайковський Іван, Демкович Петро, Демкович Йос., Дороцький Йос., Дороцький Мих., Ґбур Йос., Ганковський Ів., Ганковський Петро, Демкович Петро, Ганковський Дмитро, Гнатушко Макарій, Крайник Андрей, Лосів Теодор, Михайлович Матвій, Несевич Іван, Щурко Стефан, Волчко Павло, Роґуцький Роман, Ганковський Николай. (Се є новий відділ отворений з членів з переступними листами).
В. 188. Даньків Михайло.
В. 218. Сарахман Теодор.
В. 235. Крупяник Онуфрій.
В. 237. Федорович Михайло.
В. 248. Скроцька Ольга Марія.
В. 295. Філяс Михайло.
В. 332. Ярошко Йосиф.
В. 363. Гадз Олекса.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ АБО ВИКЛЮЧЕНІ ЗА НЕПЛАЧЕННЄ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК.

В. 1. Ґіґович Юзефа.
В. 14. Гунька Ірина, Палубяк Станислав, Гунька Михайло.
В. 18. Плескун Стратон.
В. 19. Калинчук Іван с. Николи.
В. 24. Сеньків Федор.
В. 26 Мацюра Іван.
В. 27. Фенцор Теодор, Бала Петро.
В. 32. Ґадза Юрій, Семенко Іван.
В. 33. Мельник Франя.
В. 34. Решетар Петро, Качай Василь.
В. 38. Саланський Стефан.
В. 42. Куйбіда Франка, Шеман Анд.
В. 48. Куземка Магда, Драґан Іван, Кондрацька Марія, Уніят Йосиф, Більська Марія, Кондрацький Павло.
В. 49. Бендера Іван.
В. 55. Райца Павло.
В. 59 Підгірний Теодор.
В. 72. Байорек Станислав, Сидор Михайло.
В. 76. Давидчак Стефан.
В. 78. Бончак Михайло.
В. 80. Максимович Ілія, Ґаздевич Стефан, Моцик Йосиф.
В. 84. Венгринович Юрій.
В. 85. Пстрак Володимир, Борецька Марія, Поливка Теодор, Луговий Василь, Віскіль Іван.
В. 87. Купер Андрей.
В. 90. Дудун Стефан, Лоштин Ол.
В. 91. Ґалай Николай.
В. 97. Солоничний Олекса.
В. 99. Скоробогатий Павло, Скоробогата Анна.
В. 102. Пацула Петро.
В. 103. Шпуляк Михайло.
В. 104. Торбин Михайло.
В. 106. Паславський Михайло.
В. 109. Лептовець Матвій.
В. 112. Угрин Катерина, Мураль Марія, Папа Розалія.
В. 115. Карпюк Семен.
В. 124. Радь Константин.
В. 131. Доманьчук Йосиф, Максимів Олекса.
В. 132. Цицула Теодор, Білінська Юстина, Білінський Йосиф.
В. 133. Поперак Василь, Споріш Зофія, Споріш Архіп.
В. 134. Войнар Анна, Сус Катерина.
В. 142. Картичак Юрій, Наливайський Станислав, Соболовський Мих.
В. 146. Хомняк Стефан, Базилевич Дмитро.
В. 155. Мельникевич Николай.
В. 160. Вовк Іван.
В. 166. Зубко Іван, Вівчаровський Іван, Гук Теодор.
В. 167. Горбовий Василь, Горбова Анеля.
В. 170. Нечесний Захарко, Сенишин Василь.
В. 172. Каганяк Іван, Жигайло Стеф.
В. 175. Пашко Михайло.
В. 180. Кравчишин Сафат, Ґалянт Іван, Ґалянт Антін, Якимович Юліян, Бридняк Йосиф, Дзюрка Йосиф, Шмудз Валентий.
В. 191. Стангритчук Антін.
В. 206. Куніцький Стефан.
В. 211. Олійник Николай.
В. 213. Бойко Іван.
В. 218. Камінський Людвік, Клюс Іван, Скарбинський Антін, Процяк Іван, Кріль Іван, Бесежанка Іван, Куцаба Іван.
В. 219. Заморський Роман, Герасимишин Михайло.
В. 220. Трусяк Андрей.
В. 221. Смолінський Кароль, Стефанишин Гринько.
В. 222. Синюк Андрей, Крижановський Іван.
В. 223. Кузів Юрій, Безрукий Стеф.
В. 233. Миськів Розалія, Гуменяк Розалія, Курик Сидорій, Гонтарюк Марія, Пакаляк Михайло, Павлик Анна, Павлик Володимир, Мостранський Володимир.
В. 237. Тершовський Іван, Шуригайло Михайло, Шуригайло Розалія, Окунський Антін.
В. 243. Сенечко Петро.
В. 245. Міґус Прокопій.
В. 247. Гадиняк Іван.
В. 250. Каня Войцех, Каня Марія.
В. 251. Кость Дмитро.
В. 259. Стахняк Ігнатій, Горак Петро, Петрик Даниїл, Кіт Іван, Чехуляс Михайло.
В. 274. Господар Михайло, Кіхтан Луць, Волощак Теодор.
В. 276. Онуфрик Юрко, Батіг Василь, Кич Іван, Рудавська Ева, Малий Анд.
В. 283. Репокис Павло, Правак Дм.
В. 292. Паславський Михайло.
В. 295. Ґбур Іван, Ліщишин Іван.
В. 296. Коваль Роман.
В. 300. Гавриляк Михайло.
В. 301. Леськів Ілія, Мидзяк Йосиф, Медик Михайло, Галущак Антін, Іваськевич Іван, Колісник Павло, Даціьків Теодор, Папушка Іван, Дида Олена, Папушка Анна, Мотлюк Николай, Іваськевич Теодозія.
В. 316. Лотоцький Стефан, Семегин Теодор.
В. 320. Конарська Магда.
В. 321. Черевко Еміліян, Черевко Февронія.
В. 322. Бриндза Юрій, Мило Іван, Мінарчук Андрей, Мазурак Антін, Сребницький Петро, Столиця Олекса, Лозинський Николай, Зинчак Іван.
В. 323. Яцухів Олекса.
В. 330. Савіч Анеля.
В. 336. Лобур Кость, Микитюк Кондрат, Баран Юрій, Корінь Николай, Римар Михайло, Глушик Андрей.
В. 338. Луковський Онуфрій.
В. 339. Бенкалович Петро.
В. 341. Ярочок Андрей, Кальницький Іван, Мащак Іван.
В. 354. Костечка Іван.
В. 357. Фрайняк Іван, Фрайняк Ярина.
В. 370. Ягода Василь.
В. 384. Задарко Андрей, Тварук Андрей, Подола Николай.
В. 388. Гоцинець Василь, Судчак Семен, Кондратів Николай, Друлик Йосиф (ст.):

ЧЛЕНИ ВЗЯВШІ ПЕРЕСТУПНІ КАРТИ (ЛИСТИ).

В. 36. Лотоцька Анна.
В. 44. Куц Захарій.
В. 50. Ярошко Йосиф.
В. 52. Сердинський Іван.
В. 56. Панько Іван.
В. 83. Федорович Михайло.
В. 87. Максимик Теодор.
В. 121. Гадз Олекса.
В. 130. Колодій Василь.
В. 165. Щурко Стефан, Несевич Іван, Гнатушко Макарій, Ганковський Дмитро, Демкович Петро, Демкович Петро, Бабяк Петро, Ганковський Петро, Дороцький Йосиф, Михайлович Матвій, Цанико Юрій, Крайник Андрей, Лесів Теодор, Волчко Павло, Демкович Йосиф, Дороцький Михайло, Бурдяк Михайло, Бабій Михайло, Ґбур Йосиф, Ганковський Іван, Чайковський Іван, Ганковський Николай, Роґуцький Роман.
В. 174. Шмаленберг Йосиф.
В. 255. Сарахман Теодор.
В. 288. Коґут Дмитро.
В. 295. о. Маланяк Стефан.
В. 300. Коземчак Іван.
В. 326. Клюс Олена.
В. 357. Сокальчук Йосиф, Іванців Михайло.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ.

В. 179. Заслоцький Іван, Савицький Стефан, Лебедь Михайло.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

В місяци серпни 1921 р. було в У. Н. С. повнолітних членів	11.865
В місяци вересни 1921 р. принято нових членів	52
В місяци вересни 1921 р. принято наново членів	59
В місяци вересни 1921 р. принято з переступними листами	43
В місяци вересни 1921 р. прийшло з інших кляс посмертного	5
Разом	12.024
В місяци вересни 1921 р. суспендовано членів	225
В місяци вересни 1921 р. взяли переступні 5листи	40
В місяци вересни 1921 р. відійшло до інших кляс посмерт.	5
В місяци вересни 1921 р. померло	3
Разом	273
В місяци вересни 1921 р. У. Н. С. мав повнолітних членів	11.751

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В клясі D на $100	4
В клясі A на $250	268
В клясі AA на $500	3.969
В клясі B на $750	361
В клясі C на $1000	7.028
В клясі BB на $1500	113
В клясі CC на $2000	8
Разом	11.751

ЗІСТАВЛЕННЄ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ У. Н. СОЮЗА

за місяць вересень 1921.

З кінцем місяця серпня 1921 р. було молодечих членів	4.898
В місяци вересни 1921 р. принято нових членів	63
В місяци вересни 1921 р. принято наново	85
В місяци вересни 1921 р. принято з переступними листами	11
Разом	5.057
В місяци вересни 1921 р. суспендовано	90
В місяци вересни 1921 р. відійшли з переступними листами	5
В місяци вересни 1921 р. померли	4
Разом	99
З кінцем місяця вересня 1921 р. У. Н. С. мав молодечих членів	4.958

Зіставленне після кляс:

Всі теперішні молодечі члени є вписані до табельки ч. І.	4.958

Зіставленне загальне:

В місяци вересни 1921 У. Н. С. числив повнолітних членів	11.751
В місяци вересни 1921 р. У. Н. С. числив молодечих членів	4.958
Разом	16.709

У В А Г А,

котру кождий місцевий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Члени, оголошені в рекордовім звіті за місяць вересень 1921 року яко суспендовані або виключені за неплаченне місячних вкладок чи з инших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і на далі бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися в протягу сего місяця (жовтня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Як сего не зроблять до кінця жовтня 1921 року, то в падолисті 1921 р. мусять виповнити нові аплікації (просьби о принятте), коли хотять бути членами У. Н. Союза, подібно, як кождий новий кандидат. Ті знов члени, котрі в місяцю вересни 1921 р. взяли переступні листи, а ще доси не зголосилися до якогось иншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мають се зробити в місяцю жовтни 1921 р., бо на другий місяць, то є в падолисті 1921 р. вичеркнеться їх з членів організації, а тоді вони можуть бути приняті до У. Н. Союза тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятте).

С. Ядловський, гол. предс.,
І. Каштанюк, гол. рек. секр.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Оголошення женитьби не приймається. — За одноразове оголошення в сій рубриці платиться 2 цнт. від слова. За більше разів по 1½ цента за слово за кождочасне поміщення.

Прошу **АНТОСЮ СТЕФАНИЧ** з Галичини, з села Заболотці, пов. Броди, ласкаво подати мені свою адресу в важній справі або хто її знає зволить повідомити мене або звернути її увагу на се оголошенне. Пошукуючий є одною з трох осіб, котрі розмовляли з нею при 75-ій улиці в Ню Йорку. Лист прошу висилати на адресу: J. S. **Call Box, 83 Grand St., Jersey City, N. J.** 38-9

ПОТРЕБА СЕЙЧАС ХЛОПЦЯ понад 16 літ віку, з англійською мовою, до штору кушнірських виробів. **Charsky Furier Co., 1402 Lexington Ave., New York City.** 38-39

ДЯКОУЧИТЕЛЬ Іспитований, маючий довголітну практику пошукує посаду: Ласкаві зголошення прошу слати: **Diakouczytel, Box 205, Arnold, Pa.** 38-41

Обійму посаду **ДЯКОУЧИТЕЛЯ** в такій парохії де люди спосібні, щирі і охочі до праці церковно-народної. Бажавбим в околици Філядельфії або Ню Йорку. Посаду можу обняти від 1. падолиста. THEODORE B. YAWORSKY, 335 Grier Ave., Elizabeth, N. J. 33,5,9,1

КОНКУРС.
Потрібно дякоучителя в греко-кат. парохії св. О. Николая, в Watervliet, N. Y., сейчас. Кандидат мусить бути компетентним у своїм фаху та виказатись свідоцтвом морали від дотеперішнього пароха. Платня після угоди. **Rev. O. Kowalsky, 2410—4th Avenue, Watervliet, N. Y.** 37-39

Котра парохія потребувалаб учителя тільки діти учити, прошу голоситись: **Uchytel, D. D., P. O. New Kensington, Pa.** 38-42